

[Wilhelm]

te et forslag, hvor tilbudspigten blev gjort til kriterium, men det var ikke udformet, det forelå ikke, og de supplerende ting omkring det forelå heller ikke.

Det andet, jeg godt vil sige, er, at jeg synes, at hr. Svend Erik Hovmand, der kører denne sag meget op omkring nogle principper, skylder os en forklaring på, hvad der er forskellen fra Hastrups VKR-lov i 1970. Fremsat 13. marts 1970 af boligminister Aage Hastrup fra de konservative, vedtaget af venstre, radikale og konservative imod socialdemokratiet, SF og VS. Hvad er forskellen? Det er fuldstændig tilsvarende, blot dengang en lidt skrappe overgangsbestemmelse med en tinglysningsfrist.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Vi har i boligudvalget oplevet en meget stor trænering af dette lovforslag. Nu synes jeg, at man trækker træneringen ned i folketingsalen. Jeg synes ikke, det er værdigt for folketinget og folkestyret.

Formanden:

Der er blevet anmodet om en kort pause, og jeg skal afbryde forhandlingen og holde denne korte pause nu. Der er blevet bedt om 10-15 minutter, så må det være salomonisk at sige, at mødet genoptages i dag kl. 18.45.

Mødet udsat kl. 18.33

Mødet genoptaget kl. 18.45

Forhandlingen genoptoges.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må selvfølgelig kommentere, hvorfor jeg bad om en udsættelse af mødet. Det var simpelt hen for at få en mulighed for at stemme konsekvent. Men jeg må erkende, at det ikke er muligt at ændre proceduren.

Problemet er, at det af hr. Dræbye stillede ændringsforslag, nr. 9, jo har 2 hovedafdelinger. Stk. 1 kan vi i kristeligt folkeparti udmærket stemme for, men vi kan ikke stemme for stk. 2, for kristeligt folkeparti har stillet et ændringsforslag på dette område, som er mere vidtgående end det ændringsforslag, som de radikale har stillet. Det giver altså det

problem, at man skal stemme for en paragraf, som går imod ens eget ændringsforslag.

Det var det problem, jeg troede kunne løses, men det kan altså ikke løses. Derfor må vi forklare det sådan, at når vi stemmer for ændringsforslag nr. 9, altså det af de radikale stillede ændringsforslag, så er det ikke, fordi vi accepterer sidste del, altså stk. 2, men så er det, fordi vi vil have stk. 1 med, og så vil vi ved tredje behandling stille et ændringsforslag, som retter stk. 2, og vi på den måde kan vi få vore synspunkter tilgodeset.

Dræbye (RV):

Midt i de korte bemærkninger smuttede der et svar til hr. Wilhelm, som mente, at de radikale havde en særlig forpligtelse i forbindelse med denne lov, fordi vi skulle bære et særligt hovedansvar. Jeg bemærkede nok, at hr. Kaj Poulsen ved lovforslagets første behandling i hvert fald fralagde socialdemokratiet hele hovedansvaret. Det gjorde han jo med den ret, at han var den eneste socialdemokrat, som ikke stemte for loven.

Nu har vi også her i et lille spørgsmål oplevet, hvordan socialdemokratiets ansvar i forhold til loven er, nemlig at de er ganske vanskelige at flytte. Men det lykkedes altså efter hr. Wilhelms opfattelse det lille radikale parti med 13 medlemmer at få det store socialdemokrati med alle dets medlemmer overbevist om noget, de var helt imod, og hvor de radikale så derfor ene parti af alle med 13 medlemmer fik gennemført loven.

Selv om hr. Kaj Poulsen vil være enig i synspunktet, så tror jeg ikke, at det dækker sandheden. Sandheden er den, at vi synes, at ejerboliger og også ejerlejligheder er en boligform, som kan benyttes. Det, der er problemet, er, som jeg har sagt i mine bemærkninger tidligere, at vi ikke kan administrere vores boligpolitiske mål på en sådan måde, at det ikke giver utilsigtede konsekvenser. Det skyldes den økonomiske og den skattemæssige behandling i boliglovgivningen. Vi er stadig tilhængere af ejerboliger, men har taget konsekvensen på det område, som vi behandler nu. Men hvorfor vi netop skulle have et særligt moralsk ansvar, ja, det kan jeg i hvert fald ikke se.

Hermed sluttede forhandlingen.